

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Małecka

Protokolant:protokolant sądowy Katarzyna Michalewska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 83.558,24 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 października 2016 r. do dnia zapłaty;**

II. **kosztami procesu obciąża pozwanego i w związku z tym zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.595 zł, w tym 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

/-/ SSO Małgorzata Małecka

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 7 grudnia 2016 roku **powód (...) S.A. z siedzibą w W.** domagał się w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzenia od **pozwanego M. M.** kwoty 83.558,24 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 2 października 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 1.045 zł, kosztów zastępstwa procesowego 3.600 zł oraz zwrotu innych kosztów w wysokości 10,45 zł.

W uzasadnieniu powód podał, że zawarł z pozwanym w dniu 8 sierpnia 2014 roku umowę kredytu gotówkowego. Pozwany nie spłacał zadłużenia w związku z czym całe zadłużenie w łącznej kwocie 83.558,24 zł stało się wymagalne. Na kwotę tę składa się 77.680,05 zł z tytułu niespłaconej należności głównej, 4.272,59 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia 22 lipca 2016 roku, 1.605,60 zł z tytułu niespłaconych odsetek karnych naliczonych za okres od dnia 23 lipca 2016 roku do dnia 1 października 2016 roku. Powód podał również, że wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty długu, jednak podjęte przez niego działania nie doprowadziły do polubownego rozwiązania sporu.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2017 roku w Sąd RejonowyL. (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tut. Sądu zgodnie z właściwością.

W dniu 3 sierpnia 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowym w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie, pismem z dnia 23 sierpnia 2017r., **pozwany M. M.** złożył **sprzeciw** od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że nie jest zobowiązany do zwrotu powodowi jakichkolwiek kwot z tytułu umowy pożyczki, gdyż przedmiotowe roszczenie nie jest jeszcze wymagalne. Podał

również, że zgodnie z umową kredytową jej wypowiedzenie nie skutkuje wymagalnością całego roszczenia, a jedynie upoważnia do pobierania przez bank odsetek „jak za należności przeterminowane” (§ 20 ust. 2 umowy). Nadto, pozwany zakwestionował skuteczne dokonanie wypowiedzenia umowy kredytowej, nie uzasadniając swojego stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 sierpnia 2014 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z M. M. umowę kredytu gotówkowego nr (...), na kwotę 86.343,84 zł na dowolny cel konsumpcyjny. Umowa została zawarta na czas określony do dnia spłaty ostatniej raty Kredytu, tj. do 20 sierpnia 2021 roku, przy czym termin pierwszej raty kredytu przypadł na dzień 20 września 2014 roku (§2 pkt 1 umowy). Kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która wynosiła 12,39% w stosunku rocznym (§ 5 pkt 1 umowy).

Niespłacenie kredytu lub jego części w ustalonym terminie miało spowodować uznanie niespłaconej kwoty za zadłużenie przeterminowane. Od zadłużenia tego Bank uprawniony był pobierać odsetki według zmiennej stopy procentowej określonej w „Tabeli stóp procentowych dla osób fizycznych w ramach bankowości detalicznej (...) S.A.”.

Strony w umowie zastrzegły możliwość wypowiedzenia umowy (§ 19 umowy). Bank mógł wypowiedzieć umowę m. in. w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonywania obowiązków kredytobiorcy wynikających z umowy lub niedokonania spłaty należnych bankowi prowizji, opłat oraz innych należności (§ 20 pkt 1 ust. 3). Zgodnie z § 20 ust. 2 umowy po upływie terminu wypowiedzenia lub w przypadku niespłacenia Kredytu w umówionym terminie kwota niespłaconej należności Banku z tytułu umowy staje się zadłużeniem przeterminowanym, od którego Bank pobiera odsetki jak za należności przeterminowane.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 8 sierpnia 2014 roku (k. 38-44); załącznik do umowy kredytowej nr (...) – Harmonogram spłat kredytu k. 64-66); regulamin udzielania kredytów konsumpcyjnych dla osób fizycznych w ramach bankowości detalicznej (...) S.A. (k. 67-80);

Pozwany zaniechał terminowej spłaty poszczególnych rat, w związku z czym powód pismem z dnia 21 kwietnia 2016 roku wypowiedział mu przedmiotową umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wezwania. Jednocześnie powód poinformował pozwanego o tym, że wypowiedzenie oznacza obowiązek spłaty całego zobowiązania, które na dzień wypowiedzenia wynosi 80.085,36 zł. Odpis wypowiedzenia został doręczony pozwanemu 28 kwietnia 2016r. Mimo wypowiedzenia umowy kredytu, pozwany nie uregulował zobowiązania.

Wobec braku spłaty zadłużenia ze strony pozwanego, powód w dniu 1 października 2016 roku wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, określając zadłużenie na kwotę 83.558,24 zł. Zadłużenie obejmuje:

- należność główną – 77.689,05 zł;
- odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 77.680,05 zł za okres od 23 grudnia 2015 roku do 22 lipca 2016 roku według stopy procentowej w wysokości 10,00% w skali roku – 4.272,59 zł;
- odsetki karne umowne naliczone za okres od 23 lipca 2016 roku do dnia 1 października 2016 roku według stopy procentowej w wysokości 10,00 w skali roku – 1.605,60 zł;

Pismem z dnia 18 listopada 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 84.107,65 zł do dnia 25 listopada 2016 roku oraz poinformował, że od dnia 19 listopada 2016 roku do dnia zapłaty powodowi należne są dalsze odsetki ustawowe naliczane od kwoty 83.558,24 zł.

Dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 21 kwietnia 2016 roku wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 51 i 52); wezwanie do zapłaty z dnia 18 listopada 2016 roku (k. 46); elektroniczne zestawienie operacji (k. 53-54); wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 1 października 2016 roku – k. 37;

Pomimo upływu terminu określonego w wezwaniu do zapłaty pozwany nie uiszczył należnej powodowi kwoty.

Okoliczność bezsporna;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie kserokopii dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy.

Zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne, Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Zgodnie z treścią art. 244 k.p.c. dokumenty urzędowe stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zgodnie natomiast z treścią art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony. Również Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne z urzędu. Wiarygodność kserokopii dokumentów również nie budziła wątpliwości Sądu. Mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących istnienie określonych dokumentów prywatnych czy urzędowych.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 83.558,24 zł, wynikającej z umowy kredytu gotówkowego nr (...) zawartej dnia 8 sierpnia 2014 roku.

Zgodnie z treścią art. 69 ust 1 i 2 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2017.1876 – j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W sprawie bezsporne było, że pozwanemu została przekazana kwota objęta umową, jak również, że zaprzestał on regulowania poszczególnych rat kredytu.

Sporne natomiast było, czy w momencie zaległości w uiszczaniu poszczególnych rat kredytowych powód może wypowiedzieć, a następnie dochodzić całej nieuiszczonej należności kredytowej, czy też jedynie nieuregulowanej do tej pory części, powiększonej o odsetki wyliczonej jak za należności przeterminowane.

Sąd uznał, że nie ma racji pozwany interpretując par. 20 ust.2 umowy z dnia 8 sierpnia 2014r. w sposób zaprezentowany w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W sytuacji niewykonywania bądź nienależytego wykonywania obowiązków kredytobiorcy, do których przede wszystkim należy terminowe spłacanie poszczególnych rat kredytowych powód miał prawo do wypowiedzenia całej umowy (a nie jedynie jej części, nie uiszczonej w ustalonym przez strony harmonogramie spłaty kredytu terminie). Wynika to w sposób jednoznaczny z treści cytowanego wyżej par. 2 umowy. W niniejszej sprawie powód tak właśnie uczynił i tym samym pozwany winien się liczyć z obowiązkiem uiszczenia na rzecz banku całej pozostałej do spłacenia należności (a więc różnicy pomiędzy uzyskaną z banku kwotą 86.343,84 zł a dokonanymi przez pozwanego wpłatami, powiększoną o należne odsetki oraz koszty). Niezasadny i nieudowodniony okazał się zarzut pozwanego zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, iż roszczenie objęte pozwem nie jest jeszcze wymagalne. Powód wykazał, iż doręczył pozwanemu wypowiedzenie umowy 28 kwietnia 2016r. (k. 52 akt), a pozwany nie odniósł się do tego w żaden sposób. Bezsporne było również, że pozwany nie uregulował kwoty wskazanej w wypowiedzeniu umowy z dnia 21 kwietnia 2016r. Tym samym, Sąd uznaje zgłoszone przez pozwanego w tym zakresie zarzuty jako gołosłowne i zgłoszone jedynie na użytek niniejszego postępowania. W tym miejscu podkreślić należy, że wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty nie wystarczy wskazać, iż roszczenie to jest niezasadne. Należy to wykazać odpowiednimi środkami dowodowymi, aby Sąd miał możliwość zweryfikowania twierdzeń strony powodowej.

Z uwagi na to, że pozwany nie sprostał temu obowiązкови, kwota dochodzona pozwem została zasądzona, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 wyroku.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty postępowania obciążają stronę przegrywającą proces, która zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej koszty niezbędne dla celowego dochodzenia jej praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie powództwo zostało uwzględnione w całości, w związku z czym pozwany winien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty postępowania wynoszące 9.595 zł. W skład tej kwoty wchodzi: opłata sądowa od pozwu (4.178 zł), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5.400 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. 2015.1804).

/-/ SSO Małgorzata Małecka

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować uzasadnienie w kontrolce
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda oraz pozwanemu z pouczeniem,
3. przedłożyć za 14 dni lub z apelacją.

/-/ SSO Małgorzata Małecka

P., dnia 26 lutego 2018r.